

N-am niciun nume să te-mbrac

Gerra Orivera

împărtășire

Lui C.A.

poate ai uitat iubite
că am dansat odată pentru acest oraș
și bordurile lui mi-au devenit coaste sub nopți toride
bântuite de fantasma cireșilor

primăvara își crăpa ghiocul norocului sub balerinii ursitei cusuți din arterele noastre

nu pot uita cum puneai roată lumea timpului tău în metastazele albastrului
scriai cu mine pe ziduri să las urmă de fluturi
pe însetările tale
poveștile din poala munților în care mama îți legăna spaimile
și adormea balaurii îți era perna unei clipe încărungite
de luminile stinse ale orașului
dorul ei bătătorit precum palma pământului citea taina veciei
fără să urce scara lui iacob dintre sprâncene

alergam după inima mea respirând ca o novă prin venele tale

nu mai știu din care frunză mai bei magie de lună iubite
și-n cuib de poeme cum îți mai e somnul
care curcubeu îți dă cu blândețe binețe când deschizi lutului
poartă de flăcări

am citit în palma ta iubite între linia vieții și-a destinului
că între blănița unei mioare și scâncetul lui azorel în răsuflarea domnului
se coace o vecie aromitoare

îmi amintesc mărire visului cum intonau simfonia perfectului unu
printre vertebre gemene
ridicau taifunuri în cuvinte în valvele spațiului acvatic
dintre gurile noastre
nășteam din noroi stele peniță de vânturi eram și de albatroși
când îngropam în nisip perle și răsuflări de abis
în mărgica genezei

pentru împărtășania cuvântului sacru activez sinapsele cordului
scot pâinea coaptă din
țestul memoriei
pe limbile tuturor topesc rugăciunea de-a fi

POEZII ONLINE

și-mi deschid venele